

עריכה ופירושי המילים : אלי פררה.

המבקש את פירושי המילים לשיר - יצור קשר באתר.

משירי הקיץ / חיים נחמן ביאליק

א

יְדִידֵי וְחֲבֵרֵי הַנְּעִים !
זֶה-שְׁלֹשָׁה שְׁבוּעוֹת תְּמִימִים
מִשְׁמִימִים וּמְיַגְעִים אֶת-נַפְשִׁי
יָמֵי סִגְרִיר, שְׁמִים מְגֻשְׁמִים.

בְּעֶצֶם הַתְּמוּזָה נִהְפַךְ
הַקִּיץ וַיִּשְׁנֶה אֶת-טַעְמוֹ,
וַיָּבֵא עָלֵינוּ בְּבִרְקוֹ,
וַיִּבְעַת אוֹתָנוּ בְּרַעְמוֹ.

מֵה-קֶצֶתִי מִפְּנִי, הַטְרַחֵן !
בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה הוּא טָרַד
וּמִלְאָה אֶת-אֲזִנֵי בְּמִשְׁק
הַמְּלָקוֹשׁ הַשְׁטֵף וַיִּרְד –

וּמִקְשָׁקֶשׁ עַל-תֵּבֶן גַּג-בֵּיתִי,
יְדִיחַ אֶת-לוּחוֹת חִלוּנֵי,
לְהִרְאוֹת לִי אֶרֶץ אֲבֵלָה,
שְׁמֹמֹן סְפוֹת עַל-שְׁמֹמוֹנֵי.

וּלְפָנַי הִקְמָה הַמְּלָאָה
עוֹמְדָת בֵּיתוֹמָה אֲבֵלָה,
אֶת-רֵאשִׁיהָ לְאֶרֶץ כְּפָפָה
מִכְּבֹד שְׂבִלְתָּהּ הַבְּשֻׁלָה.

וַעֲצֵי הַגֵּן הַמְּסֻבְּלִים
יַעֲמְדוּ עֲלוֹבִים וְסוּפוֹפִים,
וּכְאֵלוּ מִתּוֹגָה יְדִלְפוּ
עֲנַפֵּיהֶם הַטְּפוּחִים וְכַפוּפִים.

וּמִן הָעֲנַפִּים יִזְרְמוּ
קְלוּחִים אֲרָכִים וּמְשׁוּכִים,
הַדּוֹמִים לְרִמְחִים מְרוּטִים
הַתְּקוּעִים בְּאֶרֶץ וּמְעוּכִים.

יודע אנכי, חביבי,
פי טובים הגשמים האלה;
הם קראים הקצר לשדה,
הם אומרים לפר: הגמלה!

יודע אנכי כי-לחם
ימטירו אלינו שמים,
וברכת האל האחרונה –
שלומת יגיע בפנים;

פי רב עוד הרך והענג
בכנף האדמה ובחיקה,
העורגים פיונקי שדים
למטר בנפש שוקקה;

פי-רב עוד הבסר, הסמדר,
לא-באו עד-תכלית בשולם,
המיתלים לגשם נדבות
ומטר הם שואלים כלם;

פי-תצא עוד חמה ממקומה
ויכרד האור הזרוח,
ויתלע את-גב האגסים
והאדים את-לחי התפוח,

והבשיל כל-פרי עמלנו –
אך צר-לי, מה-צר, רע נעים!
על-תבוסת מחמדי האביב,
על-אבדן הפרחים הנאים!

ב

לא שמש האביב – השמש
המכה כיום על-ראשנו,
אף לא אור האביב המתוק –
הקרן המנורה עינינו;

לא זה-הוא העלה הרטב,
שערג ויכל לאורה,
לא זה-הוא הרך והנעם,
לא זאת היא הרוח הטהורה;

לא השפיק הלב להתענג,
העין עוד טרם שבעה;
העצים אך זה הסתבלו,
הקמה אך-עתה מלאה;

החבוש, האגס, התפוח,
מקרוב השליכו נצתם,
צציהם הזכים מחלב
כמו אַתְמוֹל הרוח גנבתם;

לא-כלה הקיץ עדנה,
הבציר, החרף רחוקים;
לא-נחשף הדר פרמלנו,
עצינו עדנה ירוקים;

לא-החל החרמש בשדות,
לא-הונף המגל עליהם,
היער – בעצם גדולו,
העמק, הכר בלבושיהם;

עוד תלוי פרי רטב ודשן,
ומציץ מבין הענפים,
וזקופה עוד קומת השושן;
מגדלים הפרחים היפים –

עוד יש מראות יפים מסביב,
המלאים עתרת נשפע –
ולמה-זה ידם לבנו
למראה בכורי הטבע?

תרניו, תמוז, ביער קוטשארוב.